

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Stanislava Bernarda a soudců JUDr. Františka Švantnera a JUDr. Leandry Zilvarové v právní věci žalobce: **Plzeňská insolvenční, v.o.s.**, se sídlem Plzeň, Houškova 533/32, IČO: 29092914, *insolvenční správce dlužníka Plastic Technologies & Products s.r.o. v likvidaci, se sídlem Jílové u Prahy, V Lázních 395, IČO: 26444151*, proti žalované: **MATEO PACKING s.r.o.**, se sídlem Sulice, Svažitá 73, IČO: 48111678, zast. Mgr. Ivanou Zelenkovou, advokátkou, se sídlem Brno, Orlí 20, **o vydání věcí**, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 68 ICM 3865/2017, o určení věcné příslušnosti, **t a k t o :**

- I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Okresnímu soudu Praha - východ.**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze předložil věc Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 o.s.ř. s názorem o své věcné nepříslušnosti k projednání a rozhodnutí věci s odůvodněním, že v dané věci se nejedná o incidenční spor.

Žalobce ve svém vyjádření uvádí, že nesouhlasí s právním názorem soudu, neboť jde o spor vyvolaný odpůřčí žalobou a dle závěru uvedeného v usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4013/16 bylo-li odpůřčí žalobou vedle určení neúčinnosti právního úkonu dlužníka navrženo rovněž uložení povinnosti vydání plnění z tohoto úkonu ušlého, jde o nedílnou součást incidenčního sporu.

Žalovaná nesouhlasí s právním názorem soudu, neboť žaloba na vydání věcí je součástí odpůřčí žaloby, tedy má základ v incidenčním sporu o neúčinnost právního úkonu a tedy jde o spor dle § 159 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona.

V projednávané věci se žalobce, jako insolvenční správce, domáhá po žalované vydání movitých věcí v žalobě konkrétně specifikovaných, když předmětné movité věci přešly na žalovanou dle kupních smluv uzavřených mezi dlužníkem a žalovanou. Vrchní soud v Praze se ztotožnil s právním názorem předkládajícího soudu, neboť předmětná žaloba je žalobou vindikační, nikoliv sporem incidenčním. Dle § 239 odst. 4 insolvenčního zákona dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů náleží do majetkové podstaty právní mocí rozhodnutí, kterým bylo odpůřčí žalobě vyhověno. Tím není dotčeno právo insolvenčního správce v případě, že šlo o peněžité

plnění nebo že má jít o peněžitou náhradu za poskytnuté plnění, požadovat odpůrčí žalobou vedle určení neúčinnosti dlužníkovy právního úkonu i toto peněžitě plnění nebo peněžitou náhradu plnění. Vylučovací žaloba není přípustná. Z uvedeného vyplývá, že o incidenční spor se jedná tehdy, je-li požadováno vydání peněžitého plnění, nikoliv vydání věcí. Usnesení Ústavního soudu, na které žalobce ve svém vyjádření odkazuje, řeší vydání plnění obecně, bez uvedení, o jaký druh plnění se jedná. V dané věci se tedy jedná o žalobu na vydání věcí, k jejímuž projednání a rozhodnutí jsou vždy v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy dle § 9 odst. 1 o.s.ř.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Praze dne 9. listopadu 2017

JUDr. Stanislav Bernard, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marie Ledlová